

Nr 54

Av herr Lundmark m. fl., om viss säkerhetsutrustning å bilar.

Från år till år noterar bilmarknaden nya rekordsiffror. Den snabbt växande bilparken innebär samtidigt starkt ökad trafikintensitet och därmed också ökade olycksfallsrisker på våra vägar. Med skilda medel söker samhället motverka dessa negativa följder av en annars glädjande utveckling genom förbättrad väghållning, restriktivare trafikbestämmelser, större krav och hårdare kontroll på motorfordonens skick och funktionsduglighet m. m. Självfallet bör varje rimlig åtgärd vidtagas, som är ägnad att motverka olyckor i trafiken. Till åtgärder av detta slag hör tvivelsutan att utrusta bilarna med säkerhetssealar. Någon samlad statistik, som visar värdet av detta skyddsmedel, finns tyvärr icke, men erfarenheten har gett många påtagliga bevis om dess betydelse framför allt i fråga om att minska skadornas omfattning vid kollision. Förare och passagerare i framsätet är mest utsatta för risker, och det är därför företrädesvis i framsätet som säkerhetssealar kommer till användning. Emellertid torde det vara en liten minoritet som hittills utrustat bilarna med säkerhetsbälten. Delvis kan detta bero på okunnighet om dessas betydelse men delvis kanske också på att sakkunskapen icke är enig om hur selen skall vara beskaffad. Erfarenheten synes dock ha gett besked om att oberoende av vilken konstruktion som väljes ger anordningen ett synnerligen värdefullt skydd. Ett åläggande att alla bilar skall vara försedda med säkerhetssealar skulle avsevärt minska personskadorna i trafiken. Med hänsyn till de praktiska konsekvenserna synes det dock mest ändamålsenligt att successivt genomföra en dylik reform genom att föreskriva att bil som levereras efter ett visst datum, exempelvis den 1 juli 1960, skall vara utrustad med säkerhetssealar. Någon föreskrift om hur dessa bälten skall vara konstruerade är icke påkallad. Man torde kunna räkna med att konkurrensen inom området successivt gallrar fram de typer som är mest ändamålsenliga.

Med återopande av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om framläggande av förslag till bestämmelser om att bil vid leverans skall vara utrustad med säkerhetssealar till sittplatser i framsätet.

Stockholm den 20 januari 1960

Gunnar Lundmark

Oskar Akerström

Annie Jäderberg

R. Lassinantti